

זמני בניסת וצאת החג

בניסת החג: 18:45
שקיעה: 19:07
צאת החג: 19:44
דבנו תם: 20:21

הגיליון יו"ר
בעידו"ק נתיבות

האלון נענש לאלו שציון: חזרה בת-ניצחון - לקחת לי וסמכה בת-ניצחון - אמת כבחן
בן אליו נשאת מקבל בן אלו ולנסחת!

בברכת חג פסח כשר שימה ובריא!

העלון מופץ בהכנות עיתונאים בארץ ובעולם
מוקדש לע"נ מורה אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

הגיליון מוקדש לרפוא' שו רחל בת קלוזין תח"י

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת: שרון בן גילי ז"ל

זה סידורי מהג"ה
אור השבת
כפר ויקט יישוב
בעקבות הקורונה
פלטוס אייר נגיד!!

מעניינא דיומא

קריעת ים סוף גרסת תש"פ

עומדים בני ישראל בתוך הים, והמים מכסים את כל גופם, ולפתע, בבת אחת - הכל יבש! מי הים נבקעו ונעמדו בצדדים! קרקעית הים אפילו לא לחה, אלא יבשה לגמרי! ולפניהם נפתח מסלול הליכה פתוח באורך של כ- 300 קילומטר, כשהמים עומדים להם כחומה מימינם ומשמאלם! איזה פלא!!! ייתבח שמו לעד. (תרגום יונתן)

כשראה זאת השטן, התחיל לקטרג ואמר: רבונו של עולם! מאחר שבני ישראל היו עובדי עבודה זרה במצרים - למה עשית להם את הנס הזה?! והיה השטן הולך וצווקע עד ששר של ים שמע את קולו ורצה ללכת בזעף ובחימה להטביע את בני ישראל. מיד השיב לו הקב"ה: שוטה שבעולם, וכי בכוונה וברצון עבדו ישראל עבודה זרה?! והלא לא עשו זאת אלא מתוך שעיבוד וטרוף הדעת שהיו מנת חלקם במצרים! כיון ששמע זאת שר של ים - הסיר חמתו מבני ישראל, והפנה את כל זעמו כלפי מצרים. ירד גבריא'ל המלאך אל עם ישראל והקיפם ושמרם כחומה. והיה מכריז על הים ואומר למים שבימינם: הזהרו בישראל שעתידיים לקבל את התורה שניתנה בימינו של הקב"ה, שנאמר: "מימינו אש דת למו". חזר ואמר למים שבשמאלם: הזהרו בישראל, שעתידיים להניח תפילין בשמאל! חזר ואמר למים שלאחוריהם: הזהרו בישראל שעתידיים להתעטף בציצית מאחוריהם! והמים שומעים דבריו ועומדים כחומות. (ילקוט שמעוני שמות יד)

ונחלק להם הים לשנים עשר קרעים כדי שיהא לכל שבט ושבט שביל לבדו, וכך ילכו בוחת ובצורה מסודרת. חומות הים שבין כל שבט ושבט היו מאירים ויפים מההשתקפות של עמוד האש, ונראו כיהלומים בורקים ושקופים. כך שיכלו לשוחח ולדבר זה עם זה, ובכך היו רגועים יותר והתיישרה דעתם. (שמות רבה כד. מכילתא בשלח ויהי ד. מע"ל שלד)

את הרוח החזקה הממשיכה להשתולל בעוז, הם לא חשו, כי ענני הכבוד המשיכו ללכת עמם וסוככו עליהם. (מע"ל שלג)

וכמו אז שהתגלה כבוד ה' בעולם, כך תפילתנו שגם היום בזמן הזה ובעת הזאת, שיתגלה כבוד ה' בעולם, ויאמר די למשחית להזיק ברחובותינו, אמן ואמן.

לרפוא' שו: חנה בת עישה תח"י

השובות למדור ניתן לשלוח עד יום שלישי בשבוע
לפקס: 08-9941870
או למייל - 7665190@gmail.com

אור התורה
לע"נ בנימין בן רחל

חידת חג הפסח:

(ניתן להשיב עד ר"ח אייר תש"פ לא יאוחר!!)

היכי תימצי שבלייל הסדר צריכים לשנות את הסדר ולעשות את יחזק' לפני קדש'.

על חידת חג הפסח יוגרלו הפרסים היוקרתיים כדלהלן:

פיתוח מיוחד המכיל בתוכו את כל שיעורי הגר"ש לוינשטיין שליט"א בכונן חיבור ייחודי	חליפה יוקרתית מחותת עליה בנד כאשרוד	סט 'אור החיים' עה"ת "עון והדר" ב. רכה (48 כרכים)
--	-------------------------------------	--

העלון להצלחת מר תומר סגרון ורעייתו תח"י ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מילת "הצטרפות" ל- keremyosef@okmail.co.il
לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454
ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

דיון הלכתי בשולחן השבת

שאלות ותשובות אקטואליות שהוגשו ע"י שוקהם של גידוקי ישראל ש"ס"א

חולה קודונה שלא נודע לו שחולה האם יצטרך לכפר במה שהדביק אחרים?

הנה בשו"ת מהר"י ווייל (סימן קכה) כתב תשובה לר' יקותיאל ששלח את ר' עזרא בשליחות והוא נהרג בשליחות אם יש עליו אשמה בדבר או לא, והשיב שמפני שבשליחותו בא אליו הרעה הזאת אפילו שלא פשע בכלום שרק על ידו בא הדבר, טוב שיקבל יסורין וכו' והביא לדיון זה שתי ראיות מהתלמוד.

א. מדוד המלך שנענש על מיתת נוב והריגת שאול ודואג אף שלא עשה כלום רק שבאה תקלה על ידו. ב. הגמרא בשבת אומרת שכל שחבירו נענש אל ידו אין מכניסים אותו במחיצת הקב"ה.

להבנת העניין אכתוב את דברי הגמרא בסנהדרין (צ"ה ע"א) הנה מסופר בספר שמואל (פרק כא) כשברח דוד משאול, הגיע לנוב עיר הכהנים, ונתן לו אחימלך הכהן חרב וצידה לדרך. לאחר מכן סיפר על כך דואג לשאול, ואז ציוה עליו שאול להרוג את הכהנים, והרג שאול את כל אנשי נוב. ובעון זה נהרג דואג האדומי, ונהרגו שאול ושלשת בניו כשנלחמו עם פלישתים. אמר לו הקדוש ברוך הוא לדוד עד מתי יהיה עון זה, של נוב עיר הכהנים, טמון בידך שהרי על ידך נהרגה נוב עיר הכהנים, ועל ידך נטרד דואג האדומי, ועל ידך נהרגו שאול ושלשת בניו במה רצונך להענש, האם בכך שיכלו זרעך, או שתמסר אתה ביד אויב. אמר לפניו רבונו של עולם מוטב אמסר אני ביד אויב, ולא יכלה זרעי. וע"ש המשך המעשה.

ולמעשה בדרכי התשובה כתב המהר"י הנ"ל ז"ל וטוב שתקבל עליך ייסורין. כגון תענית מ' יום, ואם יש לו בנים קטנים, תן להם כפי נדבת ידך ותנצל מצוקה וצרה, עכ"ל, ועיין במהרם מלובלין ובמשאת בנימין שם שנתנו דרכי תושבה. העולה מכל האמור שיש עליו אשמה וצריך תשובה וכפרה, וחייב להדגיש שהדברים נכתבו כאן באופן כללי רק ללמד את הציבור את חומרת הדברים שגם אדם שהוא לא חושש מפני שהוא צעיר וחושב שזה לא יזיק לו חייב להישמר שלא להזיק אחרים, ובכל זאת לדינא צריך שאלת תלמיד חכם שלא נדע ח"ו. אמנם אם לא ידע כלל וגם לא היה חייב בבידוד ע"פ ההוראות נראה שאין עליו אשמה וחשש ועכ"פ צריך שאלת ת"ח. והקב"ה יציל את עמו ברחמים מהמגפה הזאת וירפא את החולים אמן. (הרב מנשה מלכה שליט"א)

אבא באמת היית במצרים?

מכירים את זה שבאמצע ההגדה הבן כבר נופל על השולחן ויושן וכל שנה הסיפור חוזר על עצמו כיצד משאירים את הילדים ערים בליל הסדר. הפתרון זה לא מנוחת צהריים, פשוט צריכים להיות יצירתיים, כיצד? קיראו!

מה יש ב"סיפור"? הסיפור הינו חווייה, לכל אדם יש חוויות רבות במשך החיים, כשחוויות מצטברות יחד הם נאגדות לסיפור. ולכן כל פעם שאדם מספר סיפור, הוא יכול לחזור לעבר. בניסויים רבים גילו שבמחשבתו של חלק האמרי על התחושות, ואין הבדל במחשבתו האם הדבר קורה באמת או בדמיון, גם אם אתה מדמיינן שאתה על צלע הר גבוה אתה יכול לרעוד ולהרגיש פחד, כי המח משדר את כל התחושות כאילו זה קורה עכשיו.

הסיפורים נשזרים בזיכרון ונשמרים לאורך זמן, בכדי שנוכל לגרום לעצמנו לחוש דברים ישנים, שנוכל להיזכר ברגעים ולשמוח איתם, וגם נוכל לדמיינן את העתיד ולהרגיש אותו, בעת סיפור אנשים מתרגשים והגוף משדר תחושות אמיתיות של בכי צחוק והנאה.. למה? הסיפור יכול להחזיר אותך אחורה 10 שנים. תוכל להיזכר איך שחייכת לאבא שלך לאחר שמחת בית השואבה, חיפשת אותו דקות ארוכות, את האושר כשקיבלת את המתנה ליום הולדת 5, והוא יכול גם להחזיר אותך 150 שנה אל השטיבל של הבעש"ט ואתה תהיה ממש שם..

התורה מצווה עלינו בליל הסדר להשתמש בכוח הזה של 'סיפור' - "למען תספר באזני בנך" - תעביר את המסר לדורות הבאים בצורת סיפור, ולכן עלינו להבין את המשמעות הפשוטה של סיפור.

לפעמים שנים לאחר מכן, אנו כלל לא זוכרים את פרטי הסיפור אלא את החוויה שמתחת לסיפור, למשל, כמה סיפורי צדיקים אנו זוכרים? אבל את האווירה של הרוממות, את זה אנו זוכרים.

אל תספר את הסיפור! תהיה בתוך הסיפור. אם אתה מספר, אתה בחוץ. הרעיון המרכזי של לספר טוב, הוא לא לספר, אלא להיות נוכח, שם בתוך הסיפור. כשאתה בתוך הסיפור הרי זה כאלו במצרים, וזה הדרגה העליונה ביותר. שמעתי בשם ר' צבי פילצ'ק רעיון מדהים: תאר לעצמך, בליל פסח אחד, יש לך אפשרות לשמוע את סיפור יציאת מצרים משני אנשים, אחד מהם גאון מופלג שיודע את כל השיטות, וכל המדרשים של המכות וקושי השיעבוד בקיאים אצלו, והשני, זקן מופלג שהיה במצרים, והוא מתאר באופן חי את מה שעבר עליו, למי נלך? אנחנו בוודא נרוץ אל מי שהיה שם, כי המצווה הוא לחיות את מה שהיה שם, "חי". כי המצווה היא להיות שם, ולספר משם, אם אתה כבר עוקב האם הילדים מקשיבים, כבר חזרת לסלון ביתך, אתה צריך להיות ממש שם. ליל הסדר נהיה טקס מאוד מסודר, הצורך שהכול ידפוק ויזרום עם הסדר לפעמים יכול לקחת מאתנו את הרעיון הפשוט ביותר של "לספר את הסיפור"

הנה כמה טיפים מעשיים לסיפור:

מדבר. דבר בלשון "מדבר", ודבר גם לעצמך.. אני נמצא עכשיו כאן במצרים, ואני רואה את המצרי מכה משהו, הוא מזיע, מתכופף ואומר משהו, ופתאום "צעקה", אני מסתובב אחורה ומגלה קבוצה של 55 יהודים סוחבים קרשים ארוכים, וכמה מצרים עומדים מלמעלה ורוקדים: "אוי, אוי, אוי..."

חושים. הכנס את כל החושים, למשל במכת ערוב, קול- אנו שומעים קולות רבים של בעלי חיים, איזה רעש.. אריות צורחים, נמרים, פילים משפריצים מים... איזה ריח של גן החיות... ריח של הכלוב של הקופים...

מראה. הפיל הירוק הענק הזה, וואו, והג'ירפה עם הכתמים החומים, משפחות שלמות של גורילות, הנה הקוף תינוק קופץ על ילד מצרי..

מישוש. איזה פרווה רכה יש לאריה הזה, אוי הקיפוד דוקר.. צבע!! צבע את הדברים שמסביב, תאר את מה שאתה רואה.. הנעלים שלו בצבע בורדר שחור, עם כתמים, מלוכלך קרעים בפניות, המצח מלא בקמטים, והידיים שרוטות, ופתאום המצרי מגיע, שיער שחור גבוה, כמו הר של קוצים, עיניים שחורות משנאה וכדומה.. הגכשר ושמה.

אספדה

סיפור לשבת

מוקדשי:
לאלפי החתנים והכלות שנישאו בתקופה קשה זו

איחוד לחד הפסח!

חשיעבוד לאור גדול*

אישל של בלומט!

ותרשו לי להביא לפניכם דוגמא נוספת. לצערנו כל העולם כרגע נמצא בתוך מגפה קטלנית ה'קורונה', וכמה אלפי חתונות נעשו במקום בטירת זהב עם מאות מוזמנים ברחוב צדדי באמצע העיר או ליד כיכר עם דשא בשביל 'התמונה' שתהיה יותר יפה. כמה עשרות אלפי בר ובת מצווה נדחו כמה? כמה קשה להסביר לילד בן 13 ולבת בת 12 שהאירוע הגדול שלהם שהם

חלמו עליו שנים!! נדחה ואולי יתכן שכלל לא יתקיים, איך אפשר להסביר להם. איך אפשר לבוא לכלה או לחתן שמתכוננים חודשים לפני החתונה וקונים בגדים ותופרים שמלות סוגרים עם תזמורת ומוזינים את האוכל הכי טוב ברמה הכי גבוה. ומי מדבר על ההזמנות הרבות שהודפו 10, שבמקום לחלקם נזרקו לפח. כמובן את המעוות אי אפשר לתקן, אבל מילה אחת אני רוצה לומר לכם, אתם הכלות או החתנים, חתני בר המצווה או בעלי אירועים אחרים: זהו רצון ה' יתברך. כך רוצה ה'. נקודה. כן, פה זה מתחיל פה זה נגמר.

ה'אמונה' בה' יתברך זה מה שה' יתברך רוצה ממנו ברגעים קשים אלו. "על אבא לא שואלים שאלות" אבא עושה מה שהוא חושב שטוב לנו, ואפילו שבמשקפיים שלנו רואים שחור, אבל מהעיניים שלו רואים הכל ורוד.

ובאמת ליבי עמכם, וכך גם רבבות קוראינו היקרים מחזקים אתכם ומתחזקים ממכם על הרגעים הקשים ואולי המבאסים הללו, אבל כמובן אצלנו הכל מתחיל באמונה ולא מתחיל בכך שהחתונה באולם התבטלה. ממש לא.

תרשו לי לספר לכם סיפור על אברך מיוחד בן עליה בשם ר' ירוחם, שנקלע לצרה נוראה, בתו בת השלוש ל"ע חלתה במחלה, ועברה טיפולים קשים ומייסרים רח"ל, היו עליות ומורדות, היו תקופות שחשב, הנה בתי יוצאת מהמחלה ואח"כ התרחשה נסיגה, וחוזר חלילה, הוא נקרע בין תקווה ליאוש במשך חודשים שלמים למעלה משנה, הוא עשה כל אשר לא ידו כדי להוושע בדבר ישועה ורחמים, הוא נסע לצדיקים, נדר נדרים שפך דמעות כמים אולם שערי שמים נסגרו וביתו עלתה בסערה השמימה...

כשישב שבעה, בא לנחמו אחד מחבריו, תוך כדי שר' ירוחם מספר על הקשיים והתמודדויות שעבר עם ילדתו המנוחה שאל אותו חברו, "ירוחם, תגיד מי נתן לך את הכח להאמין ולשרוד את התקופה הקשה והנוראה?"

ענה ר' ירוחם ואמר: "אומר לך את האמת, זו <<< ההמשך המרגש בעמ' הבא >>>

בפסח צריכים לשאול שאלות. אם כן נשאלת השאלה: מה הדבר שעמו מתחילים את סדר הפסח? כל אחד יענה בודאי, שמתחילים מ'קדש'- זו אכן תשובה נכונה, אבל לא מדויקת. כי למעשה הסדר מתחיל קצת לפני 'קדש'- ב'אמונה'...

כי בחיים האמיתיים, כשבאים מבית הכנסת ורוצים להתחיל מ'קדש', ישנה הרבה פעמים התחלה אחרת לגמרי ממה שמתכננים, כגון שהאורחים מתעכבים, השולחן לא ערוך, שכחו להכין משהו, וכן על זו הדרך. ואז צריכים לזכור, שבעצם כך מתחיל הסדר האמיתי, באמונה- להאמין שככה ה' רוצה, ושזה הטוב ביותר כך. ואז לנהוג על פי האמונה, כגון להמתין בסבלנות, או לערוך את השולחן וכן על זו הדרך, בכל מצב ומצב, ההתחלה היא האמונה.

עלינו לדעת שגם לנו יהיה נסיון גדול שה' יתברך שולח לכל אב ואם בלילה הזה והוא הנסיון ה"שמח בחלקו". עלינו להחזיר טוב טוב לעצמנו ש-ה' מנהיג את העולם כפי שהוא רוצה". לפעמים אנחנו חושבים שה' מקבש מאיתנו עבודה מסוימת, אך בשטח אנו רואים שה' רוצה באמת משהו אחר לגמרי.

למשל: אנחנו חושבים שה' רוצה שבלייל הסדר, נקרא את כל ההגדה, נגיד פירושים ונספר סיפור יציאת מצרים, נאכל את הסעודה בזמן ואפילו נשיר את כל השירים לפי הסדר. אך אולי ה' רוצה שבכלל נעשה משהו אחר כמו "לעבוד על מידת הכעס" ואפילו שנראה את הילדים משתובבים ומפריעים- לא נכעס! אלא אדרבה נתאמץ להעביר את הלילה בשמחה ובלי להעיר באופן מוגזם, לאף ילד- וזוהי באמת עבודה גדולה.

זהו כלל נכון לליל הסדר, וזהו כלל נכון לכל דבר בחיים, שההתחלה היא קודם כל האמונה. כגון, בליל שבת- זה לא מתחיל מהקידוש או מ'שלום עליכם', אלא מאמונה, שלא הכל מוכן כמו שרוצים, כגון שהאישה נרדמה ואל הכינה כלום, או הילדים רבו וצריך לפייס ביניהם. דוגמא אחרת: ליל חתונה או בר מצווה, באים לאולם ורוצים להתחיל באירוע, אבל ישנה ההתחלה שחושבים, ושינה ההתחלה האמיתית, שהיא אמונה- זה לא האולם שרצית, או שהוא לא מסודר כמו שביקשת, הקייטרינג מתאחר וכדומה, וצריכים להתאזר בסבלנות ולהאמין, שככה ה' רוצה וזה הכי טוב ככה! ככה זה בכל החיים! היום התחלת הסדר, זה לעזור להגיש. היום התחלת ליל השבת, זה להרגיע את בני הבית. היום התחלת הברית מילה, זה לחכות- ואז זוכים שיורד מלמעלה האור של הגאולה.

ובאמת ליבי עמכם, וכך גם רבבות קוראינו היקרים מחזקים אתכם ומתחזקים ממכם על הרגעים הקשים ואולי המבאסים הללו, אבל כמובן אצלנו הכל מתחיל באמונה ולא מתחיל בכך שהחתונה באולם התבטלה. ממש לא.

"ארבעה דברים צריכים היזוק" (ברכה)
ו"היזוק בהם האדם בכל כוחו" (רש"י)

היזוק

סיפורי אהליקים

מדור תמיהות וקושיות

אשכול יוסף

הגאון רבי יוסף די סימן טוב שליט"א

קדושת ליל הסדר

קדושתו ומעלתו של ליל סדר גדולה לאין ערוך, ליל אדיר בלילות השנה, לילה בו הקב"ה וכל פמליא שלו יורדים לבתיהם של ישראל לשמוע אותם מספרים ביציאת מצרים כמבואר ב"בזוה"ק, וזה גם טעם נכון למה שמתקדשים ומטהרים ומבערים החמץ ערב הפסח, ונוהגים לקרצף הרצפות ולשכלל הבתים ברוב פאר והדר לקראת בואו של מלך מלכי המלכים הקב"ה וכל פמליא של מעלה בליל הסדר בבתיהם של ישראל, וזוה מובן גם טעם נוסף למה שנוהגים להוציא בליל הסדר כלים נאים כלי כסף וכלי זהב, וגם נוחא טעם שבלייל הסדר אומרים כל דכפין יהי ויאכל, מה שאין נוהגים בשאר מועדים ורגלים, לפי שעתה בליל הסדר מוסיינים הרבה קרואים על שולחננו לכבוד השכינה הקדושה שבאה לחסות בעת הסעודה בצל קודתנו. על כן חובה קדושה להשתדל במשנה זהירות בלילה קדוש זה, שלא לדבר על שולחן ליל הסדר בדברים בטלים, ואין צריך לומר דברים אסורים, אלא לשמר קדושתו וטהרתו בקיום המצוות כדת וכדין, לחטוף בו כל רגע ורגע לעבודת הלילה, ולהרבות בסיפור יציאת מצרים, אז הרי זה משובח!

וזה לשון הש"ה הקדוש (מסכת פסחים פרק גר מצוה): "וקדושת הלילה הזה וכל הדינים הנוהגים הוא קדושה רבה במאוד, כי אז בחר בנו השם יתברך מכל העמים וקדשנו במצוותיו. על כן ראוי לאדם להיותו נזהר שלא יזכר בלילה זה שום שיחה משיחת חולין, ויזהר בני ביתו על זה, ולא יהיו נפרדים מדקות השם יתברך רגע כמימרא, רק יתעסקו הכל במצוות הלילה הזה ובסיפורי נסי מצרים ולפרסם לבני ביתו. ואם הקב"ה חלק לו חלק בבניה וידע סודות העניינים, יעסוק בהם".

צא ולמד עוצם גדולת ליל הסדר ממה שמצינו אצל מדרכי הצדיק שגור תענית ביום טוב ראשון של פסח כדי לבטל גזירת המן הרשע צורר היהודים אשר ביקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים שנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, וזאת למרות שהגזירה היתה רק לכעבור שנה, ולמה מדרכי לא המתין מלגור תענית אחרי פסח ולא יבטלו כל ישראל מצות ארבע כוסות יין ואכילת מצה ושאר מצוות ליל הסדר. ומבאר התפארת שלמה שדוקא מפני שגדולה מעלת ליל הסדר, וסודות וייחודים נעשים בעולמות העליונים על ידי ישראל בסדר ליל שמורים ואכילת מצה ומרור וסיפור יציאת מצרים, לכך מדרכי ואסתר שידעו שקיים העולמות תלוי בזה, התעוררו לעורר רחמיו וחסדיו של השי"ת דוקא על ידי כך שכל ישראל בטלו מעבודת ליל הסדר והתענו שאז נעשה רעש גדול בשמים, וצמחה הישועה לכלל ישראל. ובספר סנסן לאירא (עמ' קט"ו) הוסיף לבאר על פי מ"ש בזוה"ק (פ' אמור דף ק"ה ס"א) אודות תענית חלום שבת שכל מלאכי מרום שואלים מה היה לפלוני שהוא בתענית, ועל ידי כך מתבטלת הגזירה, כך גם בליל פסח שהתענו כל ישראל וביטלו מצה ומרור וארבע כוסות, באו כל מלאכי השרת לבתי ישראל כמבואר בזוה"ק, וראו צערם ועלתה שוועתם למרום והתבטלה הגזירה.

ומצינו עוד בהגדת מהר"ל שכתב שבליילה זה של ליל הסדר מגיע כל אחד מישראל למדריגה של כהן גדול, ונכנס לפני ולפנים של כהן גדול, ונכנס לפני ולפנים לעשות עבודה. ומבואר שעבודת ליל הפסח הוא כעבודה לפני ולפנים בקודש הקדושים, ורגעים אלו משפיעים על מהותם של כל ימות השנה, כמו תפילתו של הכהן גדול ביוה"כ בקודש הקדושים שהיוותה והיתה תפילה עבור כל השנה. והנה בודאי אי אפשר להגיע להשגות אלו על ידי שיחה בטלה בליל הסדר, על כן צריך לאזור אומץ כח וחיל, לשמור קדושת ליל הסדר ולעמוד על המשמר לנצלו לעבודת וחיוב המצוות וסיפור יציאת מצרים.

וכתב מרן מהר"ח (דבש לפי מערכת ל' וע"ע בהגדש"פ שמחת הרגל עמ' מ"א) שמעשה שהיה בליל פסח, אדם אחד מישראל עלה בסולם ונפל ושבר רגלו, ושאלו לרבינו המהר"ח היאך אירע כך שנפל אותו אדם מהסולם ונשברה רגלו, והלא התורה הבטיחנו "ליל שימורים הוא", ומטעם זה כתב רבינו (או"ח סי' תפ"ז) כי בעל העיטור הורה בשם רבינו ניסים שכאשר ליל פסח חל בשבת, אין אומרים ברכת מעין שבע לפי שנתקנה בשביל המאחרים בבית הכנסת שלא יזיקום המויקים ובליל פסח אין צריך לאומרה לפי ששלי שמומים הוא, וא"כ היאך אירע כן בליל התקדש החג? והשיב המהר"ח ברוח קדוש כי אותו האיש עבר עבידה בלילה ההוא ועל כן באה אליו צרה זו.

והוסיף החיד"א שהרב המפלא מהר"ח בכ"ר דוד אבואלעפיא זצ"ל בקונטרס שבסוף ספרו אשדות הפסח (דף י"ח) משם חכם גדול מאד בחכמת הקבלה, דכל עבידה שהאדם עושה בחג הפסח עושה פגם גדול יותר משאר ימים. ומכאן אנו למדים עד כמה קדושת ימי הפסח גבוהים וגדולים, ואם כך למידת פורענות מידה טובה על אחת כמה וכמה, שלעולם מדה טובה מרובה ממידת פורענות, (סוטה יא.).

בבית חמיו של ר' שלום שבדרון זצ"ל - הגאון ר' חיים לייב אויערבך זצ"ל - לא היה מקרר, גם לא ארז קרח. את המאכלים של שבת נהגו להניח בתוך כלי קשור לחבל, אותו הורידו לתוך בור המים שהיה בחצר. המים בבור היו קרים והבור עצמו שמר על קירות, וכך עמדו כל מאכלי השבת בעמק הבור בסמוך לגבה המים. באחת משבתות הקיץ שלחו את אחד הילדים להביא דגים מהבור. הוא משך את החבל ולפתע נקרע החבל... הוא החויר כסיד, נכנס הביתה וספר את דבריו, ובבת אחת צעקו כל בני הבית בכאב: "אין מה לאכל. כל האכל נפל לתוך מי הבור. אוי!".

התגובה הטבעית של הרבנית צביה היתה גם היא בבהלה. אבל היא צעקה דברים אחרים לגמרי מכל המשפחה. הרבנית ספקה כפיה ואמרה בצער: "אוי! אוי! מה קרה?! הבור נהיה חמץ. לא יהיה לנו ממנו מים לפסח, ח-מ-ץ...". היה זה בעצומו של קיץ. חדשים ארכים לפני חנכה ופורים...!..פסח. אבל זה מה שהטריד אותה באפן ספונטני!

מספר על רבי יששכר דב מבעלזא זצ"ל, שעשה בליל הסדר פעולות רבות של שנויים, כדי שבנו הקטן יניק וחכים רבי אהרן ישאלוהו על כך. אבל הילד אינו שואל ולא מגיב כלום. התפלא אביו ושאל את בנו: "האם מעשי אינם תמוהים בעיניך?"

ענה הבן בפשטות ובתמימות כך: "כשאבא עושה דבר מה, אין לי עליו כל קשיא"

מעשה ברבי יחזקאל לנדא [בעל הנוודע ביהודה] שראה איזה ילד גוי הולך ובוכה. שאל אותו הרב למה אתה בוכה, ענה הילד אני כל בוקר אמי החורגת מעירה אותי לצאת לשוק למכור את כל הלחמים שהיא אפתה, והנה היום מכרתי את הכל אבל באו שני נערים וגנבו לי את כל הכסף, ואם אמי החורגת תראה שחזרתי בלי כסף היא תכה אותי מכות עזקות, ובטח גם לא אזכה לארוחת ערב, לכן אני מפחד לחזור הביתה.

קרא לו הרב לביתו נתן לו את סכום הכסף שנגנב לו והוסיף לו קצת שילך לאכול ושילחו לביתו. והנה כעבור עשרים שנה בערך, בליל הסדר הרב שומע דפיקות בדלת והוא ניגש לפתוח והוא רואה איזה גוי גבוה ושואל את הרב אם אפשר להיכנס. אמר לו הרב בבקשה היכנס. רציתו רק להודיע לך הודעה דחופה ביותר, אני עובד עם כל הגויים במאפיה והם מתכוננים במוצאי פסח להרעיל את כל הלחמים ולכן תעשה כחכמתך להציל את היהודים.

תודה רבה אמר הרב אבל מה הביאך הלום, אמר לו אני אותו ילד גוי שפני עשרים שנה נתת לי את הכסף שנגנב ממני ולכן הרגשתי שאני חייב לך. והלך האישי הנ"ל. והרב הכריז לכל היהודים לבוא לבית הכנסת הגדול כי יש דבר חשוב להודיע. והרב בחכמתו הרבה אמר לכל היהודים, תשמעו - השנה היה לנו טעות בחשבון ולכן אסור לאכול חמץ גם יום אחרי שביעי של פסח, וכן היה. והגויים שראו שאף אחד לא קונה מהם לחם התלוננו למלך, והמלך קרא לרב היהודים ושאל אותם על כך, אמר לו הרב אם אתה רוצה לראות איזה לחם הכינו לנו תתן לאחד מכלבין שאתה לא צריך, ואיך שהכלב אכל את הלחם מיד צנח על הרצפה ומת. ואז הבין המלך ושם את כל האופים במאסר וליהודים היתה אורה ושמחה. ומזה אנו נלמד כמה צריך לעשות כל מעשה טוב ולברוח כמו מאש מכל עבירה. ואותיות חצי באמצע יש את האות צ ומסביבה חי' ללמדך אם אתה צדיק אתה חי'.

עקב המצב, לעת עתה אין משלוחים מיד אחרי שירגע המצב אי"ה ישונו המשלוחים כסדרם.
כעת ניתן לרכוש בערים: נתיבות, אשדוד, ירושלים, בני ברק.

עם ספרי
אור השבת
בהיים
לא חשבחו
אתליל הסדר

וקמית וקראת והתחזקת והודאתך

עליהם לא צריכים להודות?

זה הזמן לרכוש את ספר אור השבת ולהוודע לניסים הגלויים שהשם יתברך מוריד לנו בכל יום ויום. שעה שעה.

אילו נתן לנו את הספר אור השבת דינו.

להזמנת הספר במשלוח לכל רחבי הארץ, חייגו:

052-714-84-54

ניתן להשיג את הספר "אשכול יוסף" בפלאפון- 054-8460007